

Do pani Joanny Bobrowej

JULIUSZ SŁOWACKI

Do pani Joanny Bobrowej

O! gdybym ja wiódł Panią do kaskady!
To tak jak ludzie przyjaciółom wierni,
Aż tam bym zawiódł, gdzie pył leci błady
Śród leszczyn w Gisbach — a śród laurów w Terni.

Kobieta, Woda

Dzikiem bym zrywał na murawie kwiaty,
A Pani w skałach siadłabyś myśląca,
Jak anioł skrzydłem kaskady skrzydlaty —
Czekając znad skał śpiewu — i miesiąca.

Gdybym ja Panią do kaskady woził,
Może bym wieczną tam zatrzymał siłą —
Śpiewem skamienił i lodem zamroził,
I kazał tęczom świecić nad mogiłą.

Lecz nie powiodę do takiego zdroja,
Bo teraz straszna jest ducha kaskada;
To cały duch mój i cała krew moja,
Która na Polskę chce upaść — i spada.

Raz ty, porwana tym strumieniem gminnym,
Byłabyś nigdy nie wrócona światu;
Dlatego poszłaś gdzie indziej — z kim innym;
Ręki się bojąc dać dawnemu bratu.

Bo dzisiaj Polka ciekawość pokona,
A jej nie karmi to, co tłum paryski,
Gdy w sercu Polska duchem urodzona
Jak nimfa wstaje z perłowej kołyski.

Kobieta, Ojczyzna, Patriotka,
Polska

Dzisiaj siedzącej przed kaskadą w koczu
Sumnienie Pani powie samo głuche...
Że niegdyś łzy się tak sączyły z oczu!
A dzisiaj! oczy patrzą — takie suche!

Grób, Łzy, Serce, Sumienie

Czyś tym przeklęta, czy błogosławiona,
Że serce zimne — oczy łez nie leją?
Powie ci kiedyś mogił druga strona,
Gdzie serca pękają — albo się rozgrzeją.

Co do mnie — wiem ja, jak to praca pusta
Serce kobiece na czas prze-anielić!
Dlatego odtąd — wiecznie zamknę usta
I wolę nie być z Panią — niż zgon dzielić.

Anioł, Kobieta, Serce,
Śmierć

Bo to okropnie! rany pozamykać,
Zagoić wszystkie dawne serca blizny!
Iść — i aniołów już nie napotykać!
Już nie mieć ani serca! — ni ojczyzny!

Ojczyzna, Serce, Śmierć

Gdybym był duchem wersalskiej natury,
A taką Ciebie między tłumem zoczył,
Zleciałbym na cię jak kaskada z góry,
Porwał — i rzucił w przepaść — i sam skoczył.

Kobieta, Mężczyzna,
Otchłań, Woda

1842 r. 14 maja.

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z [Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur](#).

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na [Licencji Wolnej Sztuki 1.3](#). Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w [Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur](#). Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/do-pani-joanny-bobrowej>

Tekst opracowany na podstawie: Juliusz Słowacki, Liryki i powieści poetyckie, Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wrocław 1974

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Narodową z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BN.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Marta Niedziałkowska.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).